

Podurile orasului si istoria lor

Podurile Clujului au o istorie la fel de interesanta si spectaculoasa ca aceea a localitatii careia îi apartin. Nu dispunem în prezent de informatii legate de podul (podurile) ridicat peste Someș, anticul Samus, în epoca romana. Este posibil ca podul principal al orasului roman Napoca sa fi fost situat în zona Podului Mare din epoca medievala, ridicat, la randul sau, pe locul actualului pod rutier de pe strada Horea. În secolul al XIX-lea este chiar atestata la Cluj o legenda potrivit careia la podul de peste Someș si-ar fi gasit sfarsitul regele dacilor, Decebal, urmarit de soldatii romani. Chiar daca aceasta legenda este, probabil, o inventie a carturarilor umanisti ai epocii, este posibil ca aparitia ei sa fi fost asociata si cu supravietuirea în epoca respectiva a urmelor unei constructii romane.

Cel mai vechi pod clujean atestat documentar, în epoca medievala, era situat în zona actualului pod rutier de pe strada Horea. Era vorba despre un pod de lemn peste Someș, dublat de un alt pod construit peste canalul Morii în zona actualei strazi Regele Ferdinand. Cele doua poduri au aparut, se pare, în secolul al XIII-lea, într-o perioada în care drumul pe care erau acestea situate trecea înca prin exteriorul primei incinte fortificate a Clujului medieval, care avea pe atunci o suprafata de doar 7 hectare. În 1362, documentele epocii ne vorbesc despre prima strada clujeana atestata documentar, care purta numele *Strada Podului* (Platea Pontis), urmand traseul actualei strazi Regele Ferdinand. Dupa extinderea orasului medieval, în secolul al XV-lea, pe strada Podului a fost ridicat unul dintre cele mai puternice turnuri de aparare ale Clujului, care purta numele *Turnul Podului*. Întretinut de breasla lacatusilor, acest turn apara una dintre cele patru porti principale de acces în oras, numita, de asemenea, Poarta Podului. În 1573, la cererea voievodului Cristofor Bathory, podul de lemn de peste Someș a fost înlocuit cu un pod de piatra, ridicat pe cheltuiala municipalitatii clujene. Podul mare, intens circulat, a suferit de-a lungul timpului numeroase refaceri care urmareau consolidarea si extinderea sa, în functie de necesitatile de trafic specifice timpurilor moderne. Ultima reconstructie de amploare a podului dateaza din anul 1949, fiind realizata în conditiile în care podul fusese grav avariat în timpul ultimului razboi mondial.

În primele decenii ale secolului al XVIII-lea, Podului Mare i s-a adaugat un alt pod, situat în zona actualului pod Traian, ridicat pentru a permite ocolirea orasului de catre cei care nu doreau tranzitarea.

Bulevardul Regele Ferdinand (1900)

Turnul Porții Podului, 1859

În preajma anului 1735, după construirea fortificației imperiale austriace de pe Cetățuie, comandanții aceștia au considerat necesară construirea unui pod peste Someș care să fie destinat exclusiv uzului garnizoanei imperiale. Podul ridicat cu această ocazie, în zona actualului Case Tranzit, a fost un pod suspendat, o realizare tehnică deosebită pentru acea perioadă, și a intrat în conștiința clujenilor sub numele *Podul Nemților*. Datorită caracterului său pietonal și faptului că era pazit în permanență de soldații din garnizoana imperială, Podul Nemților a fost, de asemenea, un pod acoperit.

În secolul al XIX-lea și la începutul secolului al XX-lea au fost ridicate în amonte încă două poduri devenite necesare datorită extinderii orașului în această direcție. În preajma anului 1866 a fost ridicat podul din zona actualului hotel Napoca, iar în 1901 podul Elisabeta, un pod pietonal care a supraviețuit până astăzi în forma sa inițială.

În 1960-1961, în contextul proiectării realizării a cartierului clujean Grigorescu, a fost construit podul Garibaldi.

Podul Mare la începutul secolului al XX-lea